

عنوان مقاله:

کیفیت اندرکنش ساختار و کارگزار در سیاست اسرائیل (یک رویکرد گفتمانی- سیاسی)

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های سیاسی، دوره 5، شماره 12 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 31

نویسنده:

امیر رضائی پناه - دانشجوی دکتری علوم سیاسی دانشگاه شهید بهشتی

خلاصه مقاله:

نسبت سنجی میان ساختار و کارگزار، یکی از موضوعات برجسته در علم سیاست بوده که به‌ویژه در پی امواج ساختارگرایی و پس‌اساختارگرایی معاصر برجسته شده است. محور اندیشه در این پهنه، واکاوی مرزهای تعیین‌کنندگی و جزمیت ساختار و در برابر آن عاملیت سوژه و کارگزار انسانی است. در این نوشتار کوشیده شده است این موضوع در ارتباط با امر سیاست در اسرائیل مورد بررسی قرار گیرد. رهیافت و چارچوب نظری این مقاله، آمیزه‌ای از ایستارهای فلسفی- گفتمانی و سیاسی- کاربردی است و فرضیه در چهار سطح گفتمان سیاسی، نظام سیاسی، نظام حزبی و انتخاباتی و فرایند تصمیم‌سازی در سیاست‌خارجی اسرائیل آزمون می‌شود. از دید نگارنده، امر سیاست در اسرائیل، خواه نظری و خواه عملی، در سایه چیرگی بیشینه ساختارهای برآمده از گفتمان پنهان و ایدئولوژی دینی- سیاسی صورت‌بندی شده و سوژه و کارگزار انسانی از عاملیت حاشیه‌ای برخوردار است. البته این موضوع، به معنای امحا و ذوب شدن کامل عامل انسانی (خواه به صورت فاعل شناسا و خواه کارگزار) در ساختارهای اسرائیل نیست، بلکه مراد تعیین‌کنندگی حداکثری ساختارهای سیاسی- ایدئولوژیک است.

کلمات کلیدی:

ساختار، سوژه سیاسی، کارگزار، نظام سیاسی اسرائیل، گفتمان سیاسی اسرائیل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1366375>

